

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת חקת תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ו

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת חקת תשפ"ו – מלחמת היצר כל הזמן החלפת משמרות בהנהגה

בית, היה עושה שלום ומאחד את העם. והיתה מרים. ועכשיו נשאר משה לבד במקום המשולש הזה. נשאר משה לבד, ועוד מעט גם הוא יסתלק, והכל יעבור ליהושע. אז זה משפיע בתוך עם ישראל בוודאי. וזה משפיע על הרגשות של עם ישראל בוודאי, 'מה יקרה כשמשה יסתלק?' זה משפיע על אומות העולם, שמסתכלים מה קורה בתוך עם ישראל ומה קורה בהנהגה של עם ישראל, אם ההנהגה נחלשת ויורדת בדרגה, מה קורה שם? האם יש להם פחות צדיקים ואז אפשר לתקוף אותם? כי קודם היו עוד צדיקים ואולי בזכותם אי אפשר היה לתקוף אותם, ענני הכבוד, הבאר, דברים לא פשוטים. אלו הופעות מעל הטבע בתוך הטבע שהסתלקו בגללם. ובכלל מה יקרה כשמשה רבינו יסתלק?

אנחנו רואים שהאומות האלה, נתחיל באדום, כולם העיזו את פניהם. אדום, שמשה מתיחס אליו כאל אח. יעקב אח של עשו, עשו אח ליעקב. ואדום לא מתנהג עם ישראל כאח, אלא הוא מאיים, 'פה אתם לא תעברו. אם תעברו, אני אלחם בכם'. 'יִנְט ישראל', עשו עיקוף כי לא היתה רשות לפגוע באדום משמים.

אחר כך הוא הולך ופוגש את שאר העמים שם. ועם כל אחד צריך להלחם, כל אחד יותר חצוף מהשני. וה' יתברך עושה נסים ונפלאות, אבל בדרך כזאת שבה הם היו צריכים להלחם – שאם היתה לנו יותר זכות אז לא היינו צריכים להלחם, ה' היה מטפל בהם כמו שטיפל בזמן סנחריב שאז לא היה צריך להלחם, וכמו שטיפל בגוג ומגוג, כמו שכתוב שכל האומות שיבואו על ירושלים כולם פתאום ימותו, ככה בעמידה. וזה הסיפור.

אז איך כל זה משפיע? אנחנו רואים את הערב רב בפרשה עדיין 'מבעבעים', ממרידים, מחטיאים. עוד פעם תלונות "לִמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם". כל הסיפורים האלה. מזעזע. והם גורמים למשה רבינו להכות בסלע במקום לדבר אל הסלע, מהלחץ הזה ומהלחץ ההוא, השט"ן שעשה 'קומבינה' עם הסלע – ומשה הכה בסלע במקום לדבר אל הסלע. וזו הורדה מהרף הגבוה של קידוש השם שה' רצה, שיקדשו את שמו

שבוע טוב! ערב טוב! חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת חקת תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו כאן מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', הדרך שאנחנו מנסים ללכת בה.

כן, ואתם יודעים שאני מתמרכז איפה שלבי נמשך, כמו שאומר האר"י הקדוש "אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ" – ששם התיקון שלו. כל פעם הלב נמשך לאיזה חלק מהפרשה ובוזה אני מתמרכז.

אז כאן אנחנו רואים שהסתלק אהרן, הסתלקה מרים הנביאה, ונשאר משה בינתיים. משה עתיד להסתלק לפני שהם חוצים את הירדן. יש פה אם כן החלפת משמרות בהנהגה. אפשר גם להגיד שזה גורם לחולשה. מה עושה דבר כזה שפתאום אהרן איננו, שכל עם ישראל בוכה אותו, ואת מרים שהסתלקה גם כן? וזה שהסתלקו ההשפעות שהיו בזכותם, ומשה רבינו החזיר את הכל בזכותו? אבל בכל זאת, זו הכנה, הכנה לכבוש את הירדן, ואחר כך זו הכנה לכבוש את הארץ. לא פשוט הדבר.

אחר כך כשכבר יהיו ביריחו שר צבא שמים יבוא ויתגלה, המלאך יתגלה לפני יהושע בן נון, כשיהושע לא ידע "הֲלֹנֹה אֶתָּה אִם לְצִרְיָנוּ", כלומר, 'מי אתה?' אז הוא אמר שהוא שר צבא שמים, "שר צבא ה'", "עֲתָה בָּאתִי". מפרשים חכמים, מה זה "עֲתָה בָּאתִי"? 'עכשיו באתי, וקודם כשהרב שלך היה חי, משה רבינו, לא באתי, כי משה רבינו לא רצה שמלאך ילך לפניכם, הוא רצה שהשכינה תלך לפניכם'. זאת אומרת, ממשה רבינו, שאז השכינה היתה הולכת לפנינו – יורדים. מצד אחד עולים לארץ ישראל, אבל יורדים בהנהגה.

עכשיו מלאך בא לעזור ליהושע, למרות שיהושע קיבל הבטחה שה' יהיה אתו כמו שהיה עם משה רבינו. אבל "פני משה כפני חמה, ופני יהושע כפני לבנה", והלבנה מקבלת את האור שלה מהחמה. מהבחינה הזו משה רבינו הוא הזכר, ויהושע הוא הנקבה, הנקבה.

איך זה משפיע בתוך עם ישראל – ירידת הדור, ריקון של ההנהגה? יש פה ריקון. קודם היה גם אהרן שהיה עושה שלום

וידברו אל הסלע – הנהגה מעל הטבע לגמרי. ובמקום זה טעו, והוא הכה בסלע.

אנחנו רואים כל הזמן את יחסי הגומלין בין הקדוש ברוך הוא להבדיל למשה רבינו, וההנהגה של עם ישראל, אם אלה הזקנים, אם אלה אהרן ומרים – ואחר כך עם ישראל. ובתוך עם ישראל גם כן יש הבדלים בין השבטים. שבט לוי חזק יותר ודבוק יותר במשה רבינו. שאר השבטים הם משהו אחר. ובסוף, הערב רב, שהוא גורם לכל התקלות. בסדר, הוא גורם לתקלות, אבל היה צריך לשים להם גבול. לא שמו להם גבול. ההפך, הושפעו מהם.

מה קל יותר לבן אדם, לקבל לשון הטוב או לשון הרע? מעניין, אה? מה הטבע של האדם? בא משהו ומספר לך לשון הרע על משהו, מוציאים שם רע על משהו – ואתה מקבל את זה באופן טבעי? בקלות יותר מאשר אם באים ומחמיאים למשהו ומספרים דברים טובים על משהו? מעניין, כל אחד שיבחן את עצמו. ה' ירחם. "ברית כרותה לשפתים", שמתקבל הלשון הרע, רחמנא לצלן.

בקיצור, יש ירידה של ההנהגה. ה' עושה נסים ונפלאות. עם ישראל מחרים את העמים שמעבר לירדן. גם בזה אחר כך תהיה תקלה, בכניסה לארץ ישראל. ולמה האומות לא נותנות לעם ישראל לעבור? לא מאמינים לעם ישראל? לא מאמינים לו, למשה רבינו כשהוא אומר "דַּרְךְ הַמֶּלֶךְ גִּלְדִּי", 'לא נעשה לכם שום בעיות, לא נהרוס לכם כלום. תנו לנו רק לעבור. אתם לא המטרה. המטרה היא ארץ ישראל, להיות בתוך הארץ. אנחנו לא רוצים לכבוש פה'.

והם באמת לא רוצים, הם מפחדים. רואים את זה בפרשה הבאה, פרשת בלק, שהם רועדים מפחד מעם ישראל ולכן הם רוצים לגייס את בלעם שיקלל אותם. מה אתם פוחדים? מה שגרם להם בסוף שירשו אותם ויחרימו אותם, ולזה ששנים וחצי השבטים התישבו במקומם, שזה לא היה בתכנית הראשונה – בסוד כן, בפשט לא.

בקיצור, איך אומות העולם מתיחסות לעם ישראל? איך עשו אח ליעקב מתיחס לעם ישראל? "צִיד בָּפִיו?" מה קורה? בכל אופן הם רוצים למנוע מעם ישראל להגיע לתוך ארץ ישראל. אנחנו רואים גם בדורות האלה האחרונים גם כן האומות התנגדו בהתחלה שעם ישראל יקים פה מדינה. אחר כך נתנו אישור, לא כולם הסכימו. ועד עכשיו שבעים ושמונה שנים יש מלחמות, שזו אותה מלחמה בעצם, על המדינה. האומות מתארגנות לכבוש, לגמור את הכל.

מה כל כך מפריע? זו שאלה מעניינת. עם ישראל בגלות מפריע להם. עובדה – עשו שואה, שעבדו, עשו פוגרומים, עשו אינקוויזיציה. כל הזמן הפרענו להם, למרות שאנחנו אנשים טובים ומוכשרים ותורמים ועובדים, תמיד היהודים רק עשו טוב, גשמית ורוחנית – הכל. ולא טוב להם. טוב, בסדר, לא טוב? בואו נעלה לארץ. עולים לארץ – הם אומרים 'לא, גם פה לא'. אז איפה כן?

אה, יש פה סודות. הסטרא אחרא לא רוצה את עם ישראל, לא בארץ, לא בחוץ לארץ ולא בשום מקום. היא לא רוצה שישראל יתנהג כישאל, כיהודי שומר תורה ומצוות, כדי להחריב את העולם – כי העולם קיים בזכות זה שמקיימים את התורה והמצוות. אם עם ישראל לא היה מקיים את זה

ולא היה מקבל על עצמו, ה' היה מחזיר כבר אז את העולם לתהו ובהו.

הסטרא אחרא, שזה היצר הכללי, מרד בה' יתברך. הוא לא רוצה שעם ישראל יתקיים, כדי שהעולם לא יתקיים. אומר הרמח"ל הקדוש שהסטרא אחרא רוצה להחריב את העולם כדי להמליך את עצמה ולהראות שהיא ניצחה את הקדוש ברוך הוא. תראו את העזות, עד איפה היא מגיעה. הסטרא אחרא בסך הכל זה מלאך, זה נברא. הנחש הקדמוני זה מלאך. השט"ן, זה מלאך. הסי"מ, זה מלאך. זה לא בורא.

אבל הם לא רוצים. אוקיי. עם ישראל, מה יכול לעשות במצב הזה? להיות צדיקים. "מִמְלַכֶּת פְּתָנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ", זו הרמה שה' יתברך דורש מאתנו, שנהיה שלמים במחשבה, דיבור ומעשה על פי התורה.

זה קל? לא. בוודאי שזה לא קל. זה אפשרי? כן, בוודאי שזה אפשרי. זה דורש מלחמה – כל הזמן, מלחמה עם היצר הפרטי והכללי, כל הזמן לעשות תשובה, כל הזמן להדבק בה', כל הזמן להיות ער: מה נכנס בתוכך? מה אתה אומר? מה אתה חושב? מה אתה עושה? למה אתה עושה? מה הרצונות שלך? מה הדמיונות שלך? שתשתלט על עצמך להיות קדוש.

זו מלחמה עצומה, ברור. "אֵיזְהוּ גִבּוֹר? הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ". אבל זה התפקיד, רבותי. ולא נוכל לברוח ממנו. אף פעם לא הצלחנו לברוח ממנו. גם כשעם ישראל רצה להתבולל – פתאום באה השואה. תמיד, תמיד כשעם ישראל מנסה אז מתעוררת אנטישמיות בעולם, כי זה משמים בשורש כדי שלא נתבולל, כי אם אנחנו חלילה נתבולל, "תורה מה תהא עליה"? ואם אין תורה, אין עולם, וכל התכנית האלקית כביכול נכשלת. וה' לא יתן לזה לקרות. ה' יתברך לא יתן. זה דבר אחד.

דבר אחר: צריך מושגים של תורת הקבלה. תלמדו את הספר שלי בבקשה, 'רומח פינחס'. תורידו אותו חינם מהאתר. וזה יתן לכם את כל הבסיס של האמונה היהודית, כי בלי זה אי אפשר להבין כלום – איך ה' מנהיג את העולם, ואיך מעוררים מלמטה כדי שיתעורר מלמעלה, מה קורה, איך הדברים האלה קורים? מדת הדין, מדת החסד, מדת הרחמים.

זה שאומרים שעם ישראל הוא עם סגולה, זה כמו הסגול שיש לו שלוש נקודות, כן, שלשה קוים: קו ימין, קו שמאל וקו אמצעי. ואנחנו מסוגלים לעורר למעלה חסד ורחמים – או דינים, חס ושלים. הנשמה של היהודי שרשה גבוה ביותר. זה מושרש במקום הכי גבוה, במקום גבוה מאד. מה שהיהודי אומר, עושה, חושב, זה משפיע למעלה. אם יש דין למטה אין דין למעלה. בקיצור, יש יחסים רציניים מאד.

ולכן פתאום אנחנו רואים בכל החומש איך פתאום מדת הדין נמתחת ופוגעת חזק ומענישה. בני זמננו רוצים רק חוס ואהבה ושהכל יהיה יפה, ולא מבינים איך הבורא יתברך מעניש, לפעמים בעונש מות, לפעמים במגפה, רואים בפרשה. אבל זה בגללנו, בגלל עוונותינו אנחנו מעוררים את מדת הדין.

אין לנו השגה בו יתברך אבל יש לנו השגה בהנהגתו יתברך, כי את זה הוא מגלה בתורת הקבלה ובכל התורה. אז חסרים המושגים האלה שחשובים מאד על איך ההתנהגות שלנו מעוררת למעלה – ואז הרבה מהכפירות כבר יפלו מעצמן. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". יראת שמים, זו המלחמה.

מהאחר. זה יתן לכם פתח לכל 'דרך עץ החיים', שזו הדרך להתחזק.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה! ולהפיץ גם את 'ערב דא"ז'. אלה שירים שבאים משמים שאנחנו מנגנים כל לילה. איך שזה בא, ברוך הבא. זה מחזק מאד את הנשמות שאין להן אפילו סבלנות לקרוא. לזה יש להם סבלנות. תפיצו אותם!

שיהיה שבת שלום, וחודש טוב וכל טוב סלה!

לחיים! לחיים! לחיים!

ה' יעזור שנחזור בתשובה שלמה, אנחנו וכל עמו ישראל, וההנהגה תהיה צדיקה וקדושה, ונוכה שיבוא משיח ושיתגלה הבורא יתברך והכל יתנהל בגילוי פנים, אבל מתוקן – כי בינתיים בכל הדורות שהיה בהם גילוי פנים היו גם כן קלקולים כי אנשים לא עמדו בפרץ ולא עשינו את העבודה. עכשיו לקראת הגאולה השלמה צריך להתחזק מאד מאד, כי הנסיונות קשים מאד, בפרט ובכלל, בגשמיות וברוחניות ובכל ענין.

צריך להתחזק מאד, ובשביל זה יש את הספר 'דרך עץ החיים'. הוא קטן, אפשר לגמור אותו בשעה וחצי. תורידו אותו חינם

שלושת הקווים

מתוך הספר: 'דרך עץ החיים'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

שלושה קווים בהנהגתו ית' על פי הקבלה ועל פי דע"ה.

ה' ית' מנהיג את העולם בשלושה קווים – קו ימין, קו שמאל, קו האמצעי.

קו ימין הוא קו החסד, הנתינה בלי גבול.

קו שמאל הוא קו הדין, צמצום השפע, נתינת גבול.

קו אמצעי קו הרחמים, האמת, ההשפעה והיחוד והדבקות בו ית'.

על פי תורת הקבלה:

קו ימין, חח"ן – חכמה, חסד, נצח.

קו שמאל, בג"ה – בינה, גבורה, הוד.

קו אמצעי, דת"י – דעת, תפארת, יסוד.

בדע"ה אנו נפרט כך:

קו ימין: אהבת ה' ית', אהבת ישראל, אהבת הבריות, אהבת התורה, אהבת האמת וכל עניני האהבה על פרטיה. המטרה היא להגיע לדבקות בו ית' מתוך אהבה ויראה.

קו שמאל: מלחמת היצר הרע הפרטי והכללי – על כל אדם להשתלם במלחמת היצר הרע הפרטי, לדעת את תחבולותיו וכיצד להתגונן בס"ד. "בְּתַחֲבֻלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה".

ומלחמת היצר הרע הכללי – סטרא אחרא הנלחמת כנגד הקדושה, כנגד עם ישראל ותורתו, לכן על כל אדם להבין את מפת הקרב הפרטית שלו והכללית של זמנו, של דורו – על מנת לסייע לעם ישראל ולפמליה של מעלה במלחמה רוחנית זו ולתיקון עולם במלכות שד"י.

הקו האמצעי הוא הקו של עבודת הברור: לברר טוב מרע ורע מטוב, לברר דעות כוזבות, לבקש את האמת, להתנגד לשקר, לדעת את ההלכה, לימוד התורה שייך גם לקו האמצעי, גם התפילה גם הכרת עצמו – מי אני? ומה תפקידי? וכמו כן, לייחד את הקב"ה עם השכינה הקדושה.

אדם ההולך בדע"ה עובד את ה' ית' בשלושת הקווים כל הזמן, ולפעמים בעת ובעונה אחת. לפעמים מתמקד לרגע באחד הקווים דווקא. הכל על פי הצורך.

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך

לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – כשהלחץ גובר

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ג' תמוז תשפ"ו

כשהלחץ גובר – לפעמים עדיף לישון, ושכל
המקטרגים יעצרו את השעון...
כשהלחץ גובר – אני מצפה לישועתו יתברך!
כשהלחץ גובר – לפעמים, חבר: ברח! ברח!
כשהלחץ גובר – האם אתו גובר גם הפחד?
כשהלחץ גובר – הדמיון מתגבר?
כשהלחץ גובר – הַפֶּךְ 'אני' ל'אין'! עשה מצוה שלא
עשית עדיין
שמור על השמחה ועל חוש ההומור
אל תתן ליצר להטביע אותך בחור שחור
לא תמיד יש פתרון
אך תמיד יש פקחון
וגדולה מעלת השלום
להיות עניו עדיף מלכעוס
להיות רגוע עדיף מלקרוס
מחר יום חדש זה יעזור!
כוס תה ותהלים, וערב דא"ז,
הם תמיד מזור!

י. אל תבטח בעצמך. בטח רק בה' ית'!
יא. האמת מוסתרת, אף על פי שלמעשה היא
גלויה. "עינים להם ולא יראו"...
יב. גסות הרוח מונעת את השראת הקדושה
העליונה.
יג. האדם עושה השתדלות, אך התוצאות בידי
שמים.
יד. אם אין שלום פנימי, אין שלום בית.
טו. אתה ומשפחתך בנויים על פי 'דרך עץ החיים'?
טז. שלום בית, פירושו חברות אמת!

א. כשהלחץ גובר אני מתחבר
כשהלחץ גובר אני מתגבר
כשהלחץ גובר אני מתגבר
כשהלחץ גובר אני מתפלל
כשהלחץ גובר אני מתבטל
כשהלחץ גובר – מח שליט על הלב
כשהלחץ גובר – בדוק את מפת הקרב, חבר!
כשהלחץ גובר הקשב הפנימי מתעורר
כשהלחץ גובר אני שם גבול ברור ומנסה להבין
לאן אתה חותר
כשהלחץ גובר אני נזהר יותר
כשהלחץ גובר – נושא-נושא אני עובר
לא הכל יחד. אתנחתא, התנתקות, לימוד תורה,
התבודדות, איפוק, התייעצות. פעם נוספת עריכת
הבירור. עצירת השריפה בשלב הגפרור!
כשהלחץ גובר – אני פשוט מצייר
כשהלחץ גובר טוב לבקר חבר

ב. אם אדם הוא עלה נידף
לא יוכל הוא לעמוד בהתגבר הקרב!
ג. 'הוא פועל מאהבה' – ומה עם יראה?!
ד. הגאולה מתקרבת, והסטרא אחרא משתוללת.
ה. אל תנהל את העולם. נהל את עצמך.
ו. הבחירה החפשית – היא תמיד חפשית.
ז. אל תבטחו בנדיבים – רק בה' האלקים!
ח. השתיקה לעתים מונעת אסון
השתיקה לעתים גורמת אסון
צריך שתיקה נכונה, בזמן הנכון.
ט. ככל שאדם מדבר יותר, כך הוא עלול להסתבך
יותר.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה – וגם את 'ערב דא"ז'.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!